

РЕШЕНИЕ

№ 41109

гр. София, 22.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав, в
публично заседание на 06.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **6982** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).
Образувано е по жалба на В. Ю. П., ЕГН [ЕГН], против Заповед № GRAM- 1998617/21.03.2026г., издадена от младши инспектор в РУ Трън, ОДМВР П., за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б.,„б“ от ЗДвП (ЗППАМ) – прекратяване регистрацията на МПС.

С жалбата се иска отмяна на оспорената заповед, като се излагат съображения, че след извършени две операции на жалбоподателя били предписани обезболяващи медикаменти, тъй като изпитвал силна болка и придвижването му било невъзможно. В тази връзка имал издадено Експертно решение № 90504/13.02.2026г., с което му е определена 81 % трайно намалена работоспособност. Във връзка с извършената му проверка сочи, че бил изненадан и се притеснил от резултата, поради което първоначално отказал медицинското изследване, но после настоял да му бъде извършено такова. Полицаяте обаче отказали, тъй като вече било късно. Впоследствие бил откаран до Ц. в [населено място], където дежурният лекар също отказала да вземе проба, защото полицаите казали, че вече е късно и документите били оформени.

В съдебно заседание жалбоподателят поддържа жалбата лично и моли тя да бъде уважена.

Ответникът – младши инспектор в РУ Трън - ОДМВР П. не се явява в съдебно заседание и не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи следното:

Със Заповед № GRAM- 1998617/21.03.2026г. е приложена спрямо жалбоподателя принудителна

административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „б“ ЗДвП – прекратяване на регистрацията на МПС за това, че на 21.03.2026г. около 13:16ч. в [населено място] Ю. П. управлявал собствения си лек автомобил Х. ЦР-В с рег. [рег.номер на МПС] с посока на движение от центъра на града към [населено място], като на [улица]пред № 56 на същия била извършена проверка за употреба на наркотични вещества или техните аналози с Д. тест 5000, при която техническото средство е отчело положителен резултат за метадон.

Издаден е талон за изследване № 075631 от 21.03.2026, в който е удостоверен отказ на жалбоподателя да му бъде извършено медицинско и химическо изследване.

По делото е приложен протокол, изготвен от д-р К.-Н. от Ц. – Трън, в който е удостоверено, че медицинското изследване не е извършено поради отказ на пациента да даде кръвна проба.

От правна страна:

Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна, но по различни от изложените в нея съображения.

Съгласно чл. 171, т. 2а б. „б“ ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителната административна мярка прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози - за срок от 6 месеца до една година.

Според чл. 172, ал. 1, изр. първо ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

С оглед цитираните разпоредби и приложените по делото Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи и Заповед № 313з-2692 от 17.12.2025г. на директора на ОДМВР - П., съдът намира, че процесната заповед е издадена от компетентен орган. Не се констатира и съществени процесуални нарушения в административното производство.

В случая мярката е приложена по отношение на жалбоподателя за това, че на посочената дата и място е управлявал МПС след употреба на наркотични вещества или техните аналози. Наличието на соченото фактическо основание следва да се счита за безспорно установено по делото, предвид резултата от извършения Д. тест.

По отношение на реда, по който се установява употребата на наркотични вещества или техни аналози, приложима по силата на чл.174 ал.4 ЗДвП е Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, издадена от министъра на здравеопазването, министъра на вътрешните работи и министъра на правосъдието /Наредбата/. В чл. 3, ал.1 от Наредбата е предвидено, че установяването на употребата на наркотични вещества или техни аналози се извършва с тест, а според чл.3а, ал.1 - с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване, когато: 1. лицето откаже извършване на проверка с техническо средство или тест; 2. лицето не приема показанията на техническото средство или теста; 3. физическото състояние на лицето не

позволява извършване на проверка с техническо средство или тест. Видно от чл.6, ал.5 от Наредбата, контролният орган отразява в талона за изследване обстоятелствата по чл. 3а.

В случая е извършена на жалбоподателя проверка с тест, която е отчела положителен резултат, като видно от талона за изследване жалбоподателят не е оспорил резултатите от теста и е отказал медицинското изследване. Следователно, в случая релевантен е резултатът от теста, който е установил наличието на метадон. Като е отказал извършването на медицинско изследване жалбоподателят сам се е лишил от възможността да се установи по категоричен начин наличието на такова вещество, респективно да се оборят резултатите от полевия тест. С оглед описаната в Наредбата процедура, последващото желание на жалбоподателя да се извърши медицинско изследване е без значение, като полицейските органи стриктно са приложили реда, установен в Наредба № 1 от 19.07.2017 г. Що се отнася до наведените доводи относно здравословното състояние на жалбоподателя, то с оглед представените доказателства действително се установява, че на същия са били предписани медикаменти, в това число обезболяващи такива. По делото обаче не е доказано по никакъв начин, че същите биха могли да са причина за положителния резултат от теста, поради което съдът намира наведените в този смисъл доводи за неоснователни. Следователно, по делото е категорично установено наличието на сочената в заповедта предпоставка за налагане на принудителната мярка.

Налице е обаче основание за отмяна на заповедта поради следното:

Законодателят е предвидил, че процесната принудителна административна мярка по л.171, т.2а, б. „б“ от ЗДвП се налага за срок от 6 месеца до една година. Следователно, определянето на срока на действие на мярката е предоставено на административния орган, който по този въпрос разполага с оперативна самостоятелност. В конкретния случай в заповедта не е определен срок, за който мярката се прилага – посочено е, че мярката се налага „за срок от 6 месеца до 1 година“, т.е. липсва волеизявление на административния орган относно съществен за мярката елемент, а именно – срока, за който същата се налага, съответно не са изложени и мотиви в тази насока. Налице е пълна неяснота както за адресата на мярката, така и за съда, относно това за какъв период от време се прекратява регистрацията на превозното средство. Срокът на действие на мярката е абсолютно необходим елемент от съдържанието на разпоредителната част на заповедта. Липсата на волеизявление в този смисъл представлява съществено нарушение на изискванията за форма и съдържание на акта съгласно чл. 59, ал.2, т.5 от АПК, което води незаконосъобразност на заповедта за налагане на принудителната мярка и обуславя отмяната ѝ.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед № GRAM - 1998617/21.03.2026г., издадена от младши инспектор в РУ Трън, ОДМВР П., за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б.„б“ от ЗДвП.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ:

